

višjo plačo; se ve, da se izgodi to na stroške cele dežele, torej tudi slov. kmetov, toda v odboru nimajo le-ti nobenega zastopnika, čemu tudi? Da le plačajo, pa je prav, misli si liberalna gospóda v dež. zboru. — Koroška dežela ima veliko živine in je torej prav, če skrbi vlada za živinozdravnike, a škoda, da nastavlja le nemške, tudi po slov. okrajih: kaj more tak koristiti, ko se ne more dogovoriti s posestnikom živine? — Nova železnica iz Ljubljane v Kamnik se odpre te dni in to se ve, da se izgodi slovesno; ne ve se pa, bode-li tudi dobička iz nje. — Tudi na Kranjskem še niso brez nemškutarjev in le-ti se šteje med Nemce, odtodi pa pride, da se šteje tam Nemcev še na 20.000. V resnici jih ni toliko. — Da umira slov. čitalnica v Gorici, to bojda ni resnica in prekljuje dotično vest predsednik čitalnice, prof. A. Šantel v zadnji „Soči“. — Poprejšnji ces. namestnik za Primorje, baron de Pretis je v ponedeljek na Dunaji umrl, slov. ljudstvo ga ne bode obdržalo v dobrem spominu. — V Trstu se bojé novega vžitninskega davka in podpisuje se prošnja zoper njega, pa bode težko kaj iz prošnje. — Dalmacija dobi nov hrv. list: „Crvena Hrvatska“ ter začne vzhajati v Dubrovniku po ceni 4 fl. na leto. — V hrv. zaboru v Zagrebu je posl. dr. Spevec grdo napadel škofa dr. Strossmayerja, a zavrnil ga je župan dr. Amruš ostro pa dostojno. — Ogerski drž. zbor je pritrdil načrtu postave gledé na novačenje. Levičarjem ni po volji. — Pri kardinalu Simorji bil je te dni shod ogerskih škofov; najbolj jim je hodilo za to, da se prekliče naredba vlade gledé na otroke iz mešanih zakonov. Naredba je na škodo katol. cerkve in je še iz dobe kalvinca Tisza.

Vunanje države. Kardinal Mermillod, doslej škof v Švici, pride k sv. očetu v Rim in dobi Geneve-Lausanne novega škofa. — V Milanu, glavnem mestu poprej avstrijske, sedaj italijanske Lombardije, je čez 20.000 mož brez dela in torej brez zasluska. — Minister Crispi ima v drž. zboru v Rimu sedaj veliko večino za-se, vendar pa terja sedaj posl. Pantano od njega, naj prej ko prej raztrga kupčijsko zvezo Italije in Avstrije. To so nam tedaj v resnici prijatelji v tem zboru! — Na Španskem si je vlada pridobila pri novih volitvah sila veliko večino in so vsled tega tamošnji liberalci polni žolča na-njo. Se ve, da jim to ne pomaga veliko. — V mestnem zastopu v Parizu so na novo zarožljali zoper usmiljene sestre, češ, da delajo silo bolnikom, pregovarjajoč jih, naj vzprejmejo sv. zakramente. Oj to bi bila prav v resnici nesreča! — V mestu Lalouviere, v Belgiji, je bil shod rudarskih delalcev in sklenili so, da se začne splošnji „strike“, ako se jim ne vzboljša, po poti po-

stave, zaslužek. To bode pa težko, ker državi ni mogoče, da sklene tako postavo. — Župan v Londonu, glavnem mestu Anglije, je sklical velik shod ter so sklenili na njem, da Rusija ne sme izgnati judov iz dežele. Župan je bogat jud, tedaj drzen, težko pa bode kaj dosegel pri Rusih. — Irski poslanci . . . j. njih večina so sila nevoljni nad Parnellom, da se jim še vedno sili za vodjo. Bili so vsled tega še tudi pretepi ponekaterih krajev, kajti Parnell še ima vrelej zvestih pristasev. — Veliki vojvoda v Luxemburgu je vzprejel posle vlade, njegov sin Viljem pa je prišel uni dan v Berlin, sedaj pa je na Dunaji, da naznani to svitlemu cesarju. — Po Nemčiji gredó pritožbe, da se prodaja veliko ponarejenih živil, po gostem na škodo zdravja ljudi. Kazni na ponarejanje so v nemških državah sicer ostre, vendar pa še mu ni konca, bode torej še večjih kazni treba. — Glas gre po svetu, da se pomika ruska armada na zapad, proti meji Nemčije in Avstrije, izlasti konjиков je že veliko ob meji. Nam se ne zdi to nič kaj verjetno, kajti enacih glasov je bilo tudi lani, pa je ostalo vse eno celo leto tiho in mirno po Evropi. — Bolgarsko „so-branje“ ali drž. zbor je pritrdil kupčijskim pogodbam, katere je vlada sklenila z večimi državami, tako tudi z Avstrijo. — Kakor se je bilo sodilo, tako je tudi sedaj srbska skupščina pustila kraljico Natalijo gledé na nje prošnjo na cedilu; ni postave za to, za pravice matere do otroka. — Turški sultan še sedaj ne zaupa Bolgarom in misli, da še ti merijo na Macedonijo, kjer živi nekaj bolgarskih ljudi. To je že mogoče. — Menelik, kralj abesinjski, je prišel na to, da so ga Italijani vkanili v pogodbi ter bode vsled tega razdril zvezo z ital. kraljem. — V Afriko, posebno na vzhodne obali morja pojde poljski pisatelj Sienkiewicz; to bode brž prvi avstrijec ali vsaj slovanski potnik v onih krajih. — Iz Amerike prihaja čudna vest, da je v republiki Guatemala huda kolera ter je v glavnem mestu že čez 1200 ljudi umrlo vsled nje. — „Združene države“ v svrtni Ameriki čejo odjenjati v novi postavi pri colnini na tuje blago ter je podoba, da je njim samim prehuda.

Za poduk in kratek čas.

Turki pred Radgono.

(Konec.)

Ernest ni čakal več zore; trobente glas pokliče takoj vojake na noge. Molčé se postavijo krdela v vrste ter odrinejo proti Radgoni. Ko je zasijalo solnce na vzhodu, zagledajo kristjani turške šotore in obleženo mesto. Prestrašene javljajo sovražnikove straže Ahmed begu, da prihaja vojvoda Ernest s Štajarci, Korošci

in Kranjci zvestim svojim Radgončanom na pomoč. Hitro se ustavi nasprotnikom. Uname se strašen boj. Kristjanom na čelu seka Ernest Turčine; kakor snopje za ženjico ležali so Turki za njim. Ali kmalu ga obda divja truma Mohamedanov, sovražno kopje zadene vojvodovega konja; sam pade na tla. Veseli zavpijejo Turki. A Bogomir Ravbar mu priskoči na pomoč, poseka Turke ter reši svojega gospodarja. Korošci med tem tudi niso držali križem rok. Junaški Kolnic napadel je sovražnike od strani, njihovo desno krilo zažene v beg. Ko zve to Ahmed beg, pride svojim pomagat. Prestrašen je vidi bežati. Ravno je pojal hrabri Kolnic dva turška poveljnika pred seboj. Mahne z mečem, prvi se zvali s konja, mahne v drugo, drugega prekolje. Besen od jeze se zakadi Ahmed beg sam nad njega. Kolnic se ga ne ustraši. Mirno počaka svojega nasprotnika. Mirno prestreza njegove udarce. Jezen udriha Turek po vitezu, v svoji jezi ne pazi dosti. Kolnic porabi priliko, spretno udari in Ahmedu izvije sabljo iz roke. Divje zatuli Mohamedan, skoči med svoje, ki mu hité pomagat. Prvemu iztrga sabljo iz rok in se zakadi zopet na kristjana. Od vsih strani pritiskajo sovražniki nad njega. Huda je že pela Kolnicu. Le malo je imel še tovarišev pri sebi, roka mu omaguje, na več krajih mu že curlija kri izpod oklepa. Ko pride Ahmed blizu njega, udari Kolnic z vso silo po njem, rani ga, ali meč se mu zdrobi na drobne kosce. Srečno prestreže še s ščitom Turkov udarec. Pa kaj bi mogel brez orožja! V tem hipu prihiti Frangipan s Kranjci in s Hrvati. Ko vihra na konju pridirja in zadene Ahmed bega s kopjem tako dobro, da ga zvali strmoglavega raz konja. Po poljskih krvavih tleh se zbira Ahmed beg, a ne more več na noge. Milo začne prositi, naj bi ga pustili živega, ali Frangipan mu porine kopje v hudobno srce. Po smrti svojega poveljnika spusté se Turki v beg. Dva viteza Dietrichsteina pridereta celo v turški tabor. Radgončanje opazijo to z zidovja, planejo iz mesta. Kakor hudourniki pritiskajo kristjani od vsih strani na Mohamedane. Beguni niso vedeli, kam bi se obrnili. Mnogo jih je poskakalo v Muro; reka je rudela od same sovražnikove krvi. Ta dan jih je padlo 12.000 pešcev in 7300 konjikov Mohamedanov, izmed kristjanov pa 1500 pešcev in 500 konjikov; izmed onih, ki so pa ostali živi, bil je ranjen vsak tretji.

Tako je spodil Ernest Turke izpod Radgone; pa da ne bi bile Radgončanke tako junaške, prišel bi bil prepozno.

Z veselim navdušenjem prišli so po boju kristjani, kar jih ni pojalo Turkov dalje, v mesto. Vojvoda sam pohvali Radgončanke, odkaže jim del plena, drugi pa razdeli svojim vojakom in cerkvam.

F. H.

Smešnica 51. Na železnicah so vozovi, v katerih ne sme človek pušiti. V takem vozu pa najde sprevodnik moža, ki vleče z vso močjo iz pipe. „Oče“, reče mu na to, „v tem vozu ni dovoljeno, da se puši“. — „Oj, gospod“, odvrne mož, „saj sem sam v njem“. „Vse eno“, zareži nad nj sprevodnik, „vse eno, če tudi nihče ni v vozu, zato vse eno ne sme v njem pušiti!“

Razne stvari.

(Najvišje potrjenje.) Prenaredba mestnega pravila za Celje, katero je sklenil dež. zbor v Gradci, je dobila najvišje potrjenje. Razume se, da je župan dr. Neckermaan vesel te prenaredbe ter bode se je posluževal, kakor je to njemu lastno, „brez vsega ozira na desno ali na levo“.

(Zaplenjenje.) Da je zadnja številka „Slov. Gospodarja“ prišla našim bralcem za celi dan pozneje v roke, kakor je po navadi, tega je kriva ces. kralj. gospôska v Mariboru, ker je ni izpustila nam iz roke. V dopisu iz Ljutomer našla je dlako ter je zato zasegla celo prvo izdajo lista. Mi smo priskrbeli h krati drugo izdajo, pa brez onega dopisa. Naši bralci pa vedó iz tega lahko, kako težko nam je pisati in še posebej o kakem gospodu, ki dobi plačilo iz drž. kase, v tem pa more biti noče poznati slov. ljudstva in njegove pravice.

(Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) za Smarje in Slatino ima v nedeljo dne 21. t. m. ob 1/4. popoldne v gostilni gospoda Jan. Anderluh v Smarji svoje redno letno zborovanje, h kateremu se uljudno vabijo vsi udje in prijatelji te družbe. Vspored: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnika in blagajnika. 3. Pobiranje letnih doneskov in nabiranje novih udov. 4. Razni nasveti. Po zborovanju prosta zabava.

(Šaleška čitalnica) v Šoštanji ima na Štefanovo, t. j. dne 26. t. m. ob 3. uri popoldne svoj letošnji občni zbor z običajnim vsposedom. Po zborovanju je prosta zabava s petjem čital. pevskega zbora. Udje in prijatelji društva, vabimo Vas tem potom, da pridete mnogobrojno!

Odbor.

(Imenovanje.) Minister za drž. finance, dr. plem. Dunajevski je imenoval g. Sim. Gorčnika, c. kr. višjega finančnega komisarja v Gradci, za višjega nadzornika c. kr. finančne straže in g. Jakob Steinko, c. kr. stavbeni pristav v Mariboru, je postal c. kr. inžener za drž. stavbe na Štajarskem.

(Ljudsko štetje.) Da izdaja pri nas, na Štajarji, več c. kr. okr. glavarstev vse tiskovine samo le v nemškem jeziku na županije in župnije, to smo že v zadnjem listu omenili. A tega bi jim ne bilo treba, ker se dobijo tudi slov. tiskovine v c. kr. drž. zalogi na Dunaji.